

CULTURA 15 novembre 2015 2.00 h

D'ARA I D'AQUÍ

jaume Vidal

Moment zero

Ruth Morán, Foto: A LA GALERIA JOAN GASPAR DE BARCELONA ORIOL DURAN.

Tot i que ho anomenem procés de creació, l'art té un punt de partida. O molts. Des dels materials que fem servir fins a la història de l'art i tots els pensaments de l'artista. Res no surt del no-res. I a Ruth Moran (Badajoz, 1976) no li podem atribuir el mèrit que la seva obra neixi d'un Big Bang primigeni. Però, i tenint en compte que l'art sempre és un artifici, la seva obra sembla sortida de la buidor, d'un primer punt que sura en un espai fins ara inexistent i que comença a expandir-se. La qualitat de demiürg que té l'artista s'aplica en aquesta creadora extremeña que ha viscut els darrers anys al Penedès: des del punt passa al traç i del traç va construint geografies. Com si després d'haver creat una galàxia, ara es dedica a configurar les formes dels planetes que la formen

A la galeria Joan Gaspar, a la plaça Letamendi de Barcelona, presenta diferents sèries, en un treball global comissariat per la crítica d'art Imma Prieto. Una d'elles, molt característica de la seva trajectòria, presenta en gran format i sobre fons negre aquest gest expansiu que sembla que no tingui fi. L'artista, en un moment concret, abandona les seves formes en un determinat punt en què simulen haver aconseguit prou vida per continuar un procés cap l'infinit, independent de la intervenció de l'autora. Amb un plantejament similar, Ruth Moran mostra una altra sèrie en què el traç ha estat realitzat amb perforacions que prenen forma gràcies a la llum que entra pel revers del paper. En un plantejament cosmològic, aquests forats serien el concepte invers dels forats negres, ja que ens permeten crear, i no fer desaparèixer, un nou element que la superfície negra del quadre no tenia: la llum. I per la seva col·locació, suspesa del sostre, també ens permet veure, com si fos el satèl·lit de la Terra, la seva cara oculta. Aquesta peça va acompanyada del vídeo *Performing the gesture* (2014) en què se simula, en forma d'animació, el gest de l'artista.

En la mostra *Diagnosi i infinit* podem comprovar l'evolució de Morán, que originalment només utilitzava els traços de color platejat, gairebé blanc, i que ara ha incorporat el color, però amb el mateix plantejament d'un esclat de rebel·lia de l'omnipotent negre que es nega a seguir sent sempre la representació del no-res. El color és una manera més d'expandir-se i d'aportar noves dades a la seva geografia.

Desar la notícia al meu compte

Fes-te un **ANENES**
 Pla de Pensio
 o traspassa
 i et donem u

3%

Recorda't del teu fi

CatalunyaCaixa

CX
 Grup BBVA

ENLLAÇOS RELACIONATS

Canal: Suplement Cultura

PUBLICAT A

Cultura

15-11-2015, Pàgina 25

MÉS LLEGIDES

L'espot de La Marató de TV3 aixeca les queixes dels pacients amb diabetis

Endesa demana permís per enderrocar les tres xemeneies

CDC augmenta el to de les crítiques cap a la CUP

O caixa o faixa

Picabaralla entre CDC i la CUP via Twitter

Súmate no anirà diumenge a la concentració convocada per l'ANC

Proporcionalitat

Silenci administratiu també al Zara del passeig de Gràcia

Ultimàtum de l'ANC